

BOGOMODLCA (6) *sb m*

a jasne; teksty nie oznaczają ó; prawdopodobnie dwa pierwsze o jasne.

sg N bogomodlca (4). ◇ pl N bogomodlcy (1) SkarŻyw, bogomodlce (1) KromRozm II.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Człowiek pobożny, religijny, bogobojny, sługa boży; pius, religiosus, qui omnia quae ad cultum deorum pertinent diligenter pertractat, vir religionibus deditus, summa religione praeditus, qui colit religionem, qui caerimonias et religiones publicas sanctissime tuendas arbitratur Cn [kalka gr θεοσεβής] (6) : Iż prawdziwi bogomodlce w ducha [!] á w prawdzye oycu modłę dawać będą. [bibl Ioann 4/23] KromRozm II h3.

a. *Konwencjonalne uniżone określenie własnej osoby, używane w listach do władców, przełożonych i możnych (5) :*

Wyrażenie: «naniższy bogomodlca»: my naniższy bogomodlcy W. K. M. z inemi wŕzytkiemi/ iego łálki profiem. SkarŻyw A2v.

Szeregi: »poddany i bogomodlca«: Wálzey Krolewłkiey Miłości. Naniższy poddány y bogomodlcá. Piotr Skárgá Societatis I E Z V. SkarŻyw A2v.

»sługa (w Panu), służebnik i bogomodlca« (3): W. Kx. M. Sługá y Bogomodlca Piotr Skárgá SkarJedn A7; WysKaz X3v; KlonFlis Bv.

Cf **BOHOMODLEC**

ZZie